
NEML SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Neml 27/1)

طُسُّ تِلْكَ آيَاتِ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ

TA! SİN! Bunlar Kur'ân'ın, bu açık Kitab'ın ayetleri;

(Neml 27/2)

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Doğruyu gösterir ve o inanıp güvenen müminler için müjdeler içerir.

(Bakara 2/2)

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

İşte o Kitap budur. Bu konuda şüphe yoktur. Müttakiler, yanlışlardan sakınanlar için rehberdir.

(Neml 27/77)

وَإِنَّهُ لَهْدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

Kur'an, mutlak doğruyu gösterir, müminler için de bir ikramdır.

(Neml 27/3)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Namazı tam kılan ve zekâtı veren müminler için müjdelere içerir. Onlar Ahirete de içten inanırlar.

(Enfal 8/2)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Müminler, Allah anılınca yürekleri titreyen, onun ayetleri bağlantılarıyla birlikte okununca güvenleri artan ve yalnızca Rablerine güvenip dayanan kimselerdir.

(Enfal 8/3)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar, namazlarını düzgün ve sürekli kılar, kendilerine verdiğimiz rızıkları yerli yerinde harcarlar.

(Enfal 8/4)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

İşte gerçek müminler onlardır. Onlar için Rableri katında dereceler, bağışlanma ve bol rızık vardır.

(Lokman 31/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

Bunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir.

(Lokman 31/3)

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

İyiler için bir rehber ve bir ikramdır.

(Lokman 31/4)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

İyiler namazı kılan, zekâtı veren ve Ahirete kesin olarak inanan kimselerdir.

(Lokman 31/5)

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Onlar Rablerinin gösterdiği yol üzerinde olanlardır. Umduklarını bulacak olanlar onlardır.

(Neml 27/4)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَةً لَّهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

Ahirete inanmayanlara, işlerini güzel gösteririz; onlar bocalarlar.

(Bakara 2/212)

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Yaşadıkları hayat, kâfirlere süslü gösterilir, inananları hor görürler. Ama kendini yanlışlardan koruyanlar Kıyamet günü kâfirlere üstün durumda olurlar. Allah, tercih ettiği kişiye hesapsız rızık verir.

(Enam 6/122)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölü gibiyken can verip insanlar arasında yolunu aydınlattığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kâfirlere yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Neml 27/5)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ

Onlar, o kötü azabı hak etmiş kimselerdir; ahirette çok zararlı çıkacaklardır.

(Fussilet 41/25)

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْحَاطٍ مِّن قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Başlarına bir takım dostlar sardık; yaptıklarını ve geriye bıraktıklarını onlara süslü gösterdiler. Daha önce gelmiş insan ve cin toplumlarından olanlar da başlarına gelince o sözün gerçek olduğunu anladılar ve elbette kaybedenlere dönüştüler.

(Nahl 16/63)

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنَ اَعْمٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ

Vallahi senden önceki toplumlara da elçiler gönderdik. Şeytan onlara, yaptıkları işi süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Fatır 35/8)

اَفَمَنْ زُوِيَ لَهُ سُوْءٌ عَمَلِهٖ فَرَاهُ حَسَنًاۗ فَاِنَّ اللّٰهَ يُوْضِلُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُۗ فَلَا
تَذٰهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرٰتٍۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ

O ödülü, kendine süslü gösterildiği için kötü davranışlarını güzel gören kimse mi alacak? Allah, gereğini yapanı sapık sayar, gereğini yapanı da yoluna kabul eder. Onlar yüzünden içini parçalayarak kendini harap etme; onların ne yaptığını Allah bilir.

(Neml 27/6)

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

Bu Kur'an sana, doğru karar veren ve her şeyi bilen Allah tarafından verilmektedir.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْآنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ
الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ

Bu Kur'an, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, o Kitapları açıklayan, içinde şüpheye yer olmayan ve varlıkların Rabbi tarafından indirilmiş olan kitaptır.

(İnsan 76/23)

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلٰىكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيْلًا

Bu Kur'an'ı sana parça parça Biz indirdik Biz!

(Neml 27/7)

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنستُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِسِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ

تَصْطَلُونَ

Bir gün Musa ailesine şöyle demişti: “Bir ateş gördüğüme eminim. Oradan size bir haber getiririm veya size ateşin korundan getiririm de ısınacaksınız.”

(Neml 27/8)

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Oraya vardığında şöyle bir ses duyuldu: “Bu ateşte ve çevresinde olanlar bereketli kılınmışlardır. Sen, varlıkların Rabbi olan Allah’a kulluk et.

(Neml 27/9)

يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bak Musa! O Allah benim; güçlü olan ve doğru karar veren Allah.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Ben, evet ben! Senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisindesin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

Ben seni seçtim. Şimdi sana bildirecek şeyleri dinle.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Ben! Evet, ben Allah’ım; benden başka ilah yoktur. Sen, bana kulluk et ve benim zikrim için namazı düzgün ve sürekli kıl.

(Şura 42/51)

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ

Allah bir insanla, vahiy veya perde arkasından yahut bir elçi gönderip gerekli gördüklerini izniyle ona vahyetmesi dışında bir yolla konuşmaz. O, yücedir, doğru karar verir.

(Neml 27/10)

وَأَلْقَ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي
لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ

Değneğini at. ” Musa değneğin hızla hareket eden küçük yılan gibi salındığını görünce ne olacağını beklemeden dönüp kaçtı. “Korkma Musa! Elçiler benim yanımda korkuya kapılmazlar.

(Neml 27/11)

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

Sadece yanlış yapanlar korkarlar. Onlar da daha sonra kötülüğün yerine iyilik yaparlarsa ben de bağışlar, ikram ederim.

(Neml 27/12)

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Elini koynuna sok; lekesiz bembeyaz olarak çıkıversin. Bu, Firavun’a ve halkına karşı dokuz belgenin içindedir. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir halktır.”

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Dediler ki “Bizi büyülemek için hangi mucizeyi getirirsen getir, sana inanacak değiliz.”

(Araf 7/133)

فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

Bunun üzerine onlara su baskını, çekirge, kımıl zararlısı, kurbağa ve kan afetini, ayrı ayrı mucizeler olarak gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve suçlular topluluğu haline geldiler.

(Bakara 2/60)

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

Bir gün Musa, halkı için su istedi. "Değneğini şu taşa vur!" dedik, oradan on iki pınar kaynakı. Her bölük, su içeceği yeri öğrendi. "Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ama ortalığı birbirine katıp tabii düzeni bozmayın."

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ
دَرْكًا وَلَا تَخْشَى

Musa'ya şunu bildirmiştik: "Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Sana yetişmelerinden de korkma; endişeye kapılma."

(İsra 17/101)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي
لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

Musa'ya elçiliğini ispatlayan dokuz belge verdik. Sor İsrailoğullarına; o belgeler geldiğinde Firavun ona demişti ki "Ben senin büyülenmiş biri olduğuna kanaat getirdim."

(Neml 27/13)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Her şeyi açıkça gösteren belgelerimiz onlara gelince: "Bunlar açık büyüdür" dediler.

(Kasas 28/36)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي
أَبَائِنَا الْأُولِينَ

Musa apaçık belgelerimizi onlara gösterince “Bunlar uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Böylesini eski atalarımızdan da duymadık.”

(Kamer 54/2)

وَأَنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

Ne zaman bir ayet görseler yüz çevirir ve “İşte ardı arkası kesilmeyen büyüdü bir söz daha” derler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zalimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inanmadılar. Bak bakalım, o bozguncuların sonu ne oldu.

(Şuara 26/200)

كَذَلِكَ سَلَكَنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Biz Kur’ân’ı suçluların kalplerine kadar işlettik.

(Enam 6/55)

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

İşte ayetlerimizi böyle açık seçik anlatırız ki suçluların yolu iyice belli olsun.

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Kur’an aslında, kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen apaçık ayetlerden oluşur. Yanlışta dalanlardan başka hiç kimse ayetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Mümin 40/63)

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

Allah’ın ayetleri karşısında bile bile yalana sarılanlar, işte böyle savrulurlar.

(Neml 27/15)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ

الْمُؤْمِنِينَ

Davud'a ve Süleyman'a gerçekten bir ilim vermiştik. Onlar da "Bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun" dediler.

(Sebe 34/10)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّا لَهُ الْحَدِيدُ

Davut'a katımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar onunla birlikte Allah'a yönelin. Ey kuşlar, siz de yönelin." dedik. Demiri Davut için yumuşattık.

(Sebe 34/11)

أَنْ أَعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

"Vücudu tümüyle örten zırhlar yap, dokumasını sağlam tut" dedik. İşinizi iyi yapın. Ben ne yaptığınızı görürüm.

(Sebe 34/12)

وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

Sabahleyin bir aylık, öğleden sonra da bir aylık mesafe katettiren rüzgârı Süleyman'ın emrine verdik; bakır madeni kaynağını da onun için su gibi akıttık. Rabbinin izniyle, yanında iş gören cinleri de emrine verdik. Onlardan hangisi emrimizden çıksa ona alevli ateş azabını tattırırız.

(Sebe 34/13)

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ **إِعْمَلُوا**
أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

Süleyman ne isterse onu yapıyorlardı; değerli meskenler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve sabit kazanlar yapıyorlardı. Ey Davut ailesi! Şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.

(Neml 27/16)

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ عَلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ

هٰذَا لَهٗوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

Süleyman Davud'un yerine geçti. Dedi ki; “Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve her şeyden verildi. İşte bu, apaçık üstünlüktür.

(Sad 38/30)

وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمٰنَ نَعَمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗ اَوَّابٌ

Davut'a Süleyman'ı bağışladık; o ne güzel kuldu! Çok saygılıydı.

(Sad 38/31)

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ

Bir akşamüzeri ona çalımlı cins atlar gösterilmişti.

(Sad 38/32)

فَقَالَ اِنِّي اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

Dedi ki “Ben malı, Rabbimi düşündüğü için severim.” Sonra atlar yerlerine çekildi.

(Sad 38/33)

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ

“Onları bana tekrar getirin” dedi. Hemen ayaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı.

(Sad 38/34)

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ

Tahtının üzerine bir ceset bırakarak Süleyman'ı zor bir imtihandan geçirdik, sonra gerçeği gördü.

(Sad 38/35)

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِاِحَدٍ مِنْ بَعْدِي اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

“Rabbim, suçumu affet ve bana öyle bir hâkimiyet ver ki benden sonra kimse ona ulaşmasın. Çünkü çokça bağışta bulunan Sensin” dedi.

(Sad 38/36)

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابُ

Bunun üzerine rüzgârı emrine verdik; onun belirlediği tarafa tatlı tatlı eserdi.

(Sad 38/37)

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ

Bina yapabilen ve denize dalabilen bütün şeytanları.

(Sad 38/38)

وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

Keleççelerle birbirlerine bağlanmış olanlarını da emrine verdik.

(Sad 38/39)

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Bu, bizim sana ikramımızdır; başkasına ister ver, ister verme, hesabı sorulmayacaktır.

(Sad 38/40)

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

Katımızda bize daha yakın olma ve mutlu son, onun hakkıdır.

(Neml 27/17)

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan olan ordusu, bölük bölük toplanmıştı.

(Neml 27/18)

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ

سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Karınca vadisine vardılar. Bir dişi karınca dedi ki; “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki Süleyman ve orduları bilmeden sizi ezmesinler.”

(Neml 27/19)

فَنَبَسَمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ

وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

Karıncanın sözünden dolayı gülercesine tebessüm etti. “Rabbim, bana ve ana babama ettiğin iyilikten ötürü şükretme fırsatı ver. Senin razı olacağın iyi işler yapayım. İkramınla beni iyiler arasına kat.”

(Neml 27/20)

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ

Süleyman kuşları teftiş etti. “Neden Hühüd’ü göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?” dedi.

(Neml 27/21)

لَأَعَذِّبَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

“Ona ağır bir ceza vereceğim veya keseceğim. Ya da bana, haklılığımı gösteren açık bir kanıt getirir!”

(Neml 27/22)

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

Çok geçmeden Hühüd çıkageldi ve dedi ki; “Senin yeterince bilmediğin bir şeyi tam olarak öğrendim. Sana Sebe’den dosdoğru bir haber getirdim.

(Neml 27/23)

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

Orada bir kadına rastladım; onları egemenliği altına almış ve ona her şeyden verilmiş; büyük bir tahtı da var.

(Neml 27/24)

وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَرَبَّيْنَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ

عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

Baktım ki, hem o kadın, hem de halkı Allah ile aralarına Güneşi koymuş, ona secde ediyorlar. Şeytan yaptıklarını güzel göstermiş ve onları yoldan çıkarmış. Doğru şeyler yapmıyorlar.

(Neml 27/25)

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا

تُعْلِنُونَ

Göklerde ve yerdeki bütün gizlileri ortaya çıkaran Allah’a secde etmeleri gerekmez mi? O, gizlediklerini de bilir, açığa vurduklarını da.

(Neml 27/26)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Allah... Ondan başka ilah yoktur. Büyük arşın Rabbidir.”

(Müminun 23/116)

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

Hâkimiyet, gerçek anlamda elinde olan Allah pek yücedir. O'ndan başka ilah yoktur. O, değerli yönetim merkezinin Rabbidir.

(Neml 27/27)

قَالَ سَتَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Süleyman dedi ki, bakacağız; doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın?

(Neml 27/28)

إِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

Şu mektubumu götür, onlara bırak; sonra kenara çekil de bekle; bakalım ne cevap verecekler.”

(Neml 27/29)

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ

Kraliçe dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bana değerli bir mektup bırakıldı.

(Neml 27/30)

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Süleyman'dan geliyor; iyiliği sonsuz, ikramı bol Allah'ın adıyla başlıyor.

(Neml 27/31)

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ

“Bana karşı diklenmeyin, teslim olarak bana gelin” diyor.

(Neml 27/32)

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُون

Ey ileri gelenler! Bu işimde bana sağlam bir görüş bildirin. Sizlerle görüşmeden hiçbir işe karar vermem.

(Neml 27/33)

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا بِأَسِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

Dediler ki; “Biz güçlüyüz, vurucu güce sahibiz, karar senin. Düşün; ne emir vereceksen ver.”

(Neml 27/34)

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

Kraliçe dedi ki: “Krallar bir ülkeye girdiler mi, oranın altını üstüne getirirler, halkın büyüklerini de süründürürler. Bunlar da öyle yapacaklardır.

(Neml 27/35)

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

Ben onlara bir hediye gönderecek ve elçilerin ne getireceklerine bakacağım.”

(Neml 27/36)

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ

تَفْرَحُونَ

Elçi gelince Süleyman dedi ki: “Bana maddi destekte mi bulunuyorsunuz? Allah’ın bana verdikleri, size verdiklerinden değerlidir. Üstelik siz, verdiğiniz hediye ile övünürsünüz.

(Neml 27/37)

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَدْلَلَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

Dön git; onlara öyle bir orduyla geleceğim ki, karşı koyma imkânları olmayacaktır. Onları, kesinlikle alçalmış olarak oradan çıkaracağım. Onlar küçüleceklerdir.”

(Neml 27/38)

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

Süleyman dedi ki: “Ey ileri gelenler! Onlar teslim olmak için bana gelmeden sizden kim o kadının tahtını bana getirir?”

(Neml 27/39)

قَالَ عَفْرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

Cinlerden bir ifrit dedi ki: “Sen makamından kalkana kadar onu sana getiririm. Bu konuda güçlü, güvenilir biriyim.”

(Neml 27/40)

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَهُ مُسْتَقِرًّا

عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

O kitaptan bilgisi olan kişi dedi ki; “Sen gözünü açıp kapamadan onu sana getiririm.” Süleyman tahtı yanı başında, sapaşğlam görünce; "Bu Rabbimin ikramıdır" dedi. Beni denemek içindir; şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü? Kim şükrederse şükürünün faydasını görür. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbimin kimseye ihtiyacı yoktur, o, iyilik sahibidir.”

(Neml 27/41)

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

Dedi ki: “Tahtını onun için farklılaştırın, bakalım tanıyacak mı yoksa tanımayacak mı?”

(Neml 27/42)

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

Belkis gelince; “Senin tahtın da böyle mi?” diye soruldu. “Sanki ta kendisi! Sizdeki bu bilgiyi daha önce duyduk da onun için teslim olarak size geldik.” dedi.

(Neml 27/43)

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ

Onu Süleyman'a katılmaktan engelleyen, Allah ile kendi arasına koyarak taptığı şeylerdi. Çünkü o, kendini gerçeklere kapatan bir toplumdandı.

(Rum 30/44)

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُنْفِئُهُمْ يَمَّهُدُونَ

Kim kendini gerçeklere kapatırsa kendi aleyhinedir. Kim de iyi iş yaparsa onlar da kendi yerlerini hazırlarlar.

(Neml 27/44)

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ

مُمرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ona, “Avluya girer misin” denildi. Avluya girince derince bir su sandı. Eteklerini topladı. Süleyman; “Burası billur döşeli bir avludur” dedi. Kadın; “Ya Rab, ben kendime kötülük etmişim. Süleyman ile birlikte varlıkların Rabbine teslim oldum.” dedi.

(Neml 27/45)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

Semud'a, elçi olarak soydaşları Salih'i gönderdik. Allah'a kulluk edin, dedik. Onlar kısa sürede birbirlerine düşman iki taraf oldular.

(Araf 7/75)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

Halkın büyüklik taslayan önde gelenleri, ezilenlere, onlardan inanmış olanlara şöyle dediler: “Siz Salih'in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini mi sanıyorsunuz?” Dediler ki: “Biz onunla gönderilene inanıp güveniyoruz.”

(Araf 7/76)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Kendilerini büyük görenler: “Biz de sizin inandıklarınızı yok sayıyoruz” dediler.

(Neml 27/46)

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Salih dedi ki; “Ey halkım! Niçin güzel şeyleri bırakıp kötülüğü öne alıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilereniz olmaz mı; belki ikram görürsünüz.”

(Rad 13/6)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

Onlar iyilikten önce hemen kötülüğü getirmeni isterler. Oysa bunun örnekleri daha önce geçmiştir. Senin Rabbin insanları, yanlışlarına rağmen bağışlar ama Rabbin suçla ceza arasında doğru orantı kurar. .

(İsra 17/11)

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

İnsan, iyiliği ister gibi kötülüğü ister. İnsan pek acelecidir.

(Neml 27/47)

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

“Sen ve taraftarların yüzünden huzurumuz kaçtı” dediler. Salih dedi ki; “Huzurunuzu kaçıran şey, Allah katındandır. Ashında siz, imtihandan geçirilen bir toplumsunuz.”

(Yasin 36/18)

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Halk dedi ki; “Sizin yüzünüzden iyice savrulduk. Bu işi bırakmazsanız sizi taşa tutarız, fena halde canınız yanar.”

(Yasin 36/19)

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَلَيْسَ ذِكْرُنَا بِلَكُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

Elçiler dediler ki, “sizi savuran sizin tavrınızdır. Size doğrular hatırlatıldı diye mi böyle oldunuz? Hayır, siz aşırı giden bir halksınız.”

(Neml 27/48)

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

O şehirde dokuz kişi vardı, bozgunculuk eder, huzurlu bir ortam istemezlerdi.

(Neml 27/49)

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

Karşılıklı olarak Allah'a ant içip dediler ki; “Kesinlikle ona ve ailesine gece baskını yapacağız, sonra da velisine; "Ailesinin yok oluşunu görmedik. Biz elbette gerçeği söylüyoruz.” diyeceğiz.

(Neml 27/50)

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar bir oyun kurmuşlardı. Biz de bir oyun kurmuştuk ama onlar bunu fark edemiyorlardı.

(Neml 27/51)

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَا لَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

Bak bakalım oyunları nasıl sonuçlandı. Biz, onları ve toplumlarını tümüyle yok ettik.

(İbrahim 14/46)

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لَيَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

Onlar, kurdukları oyunlarını oynadılar. Oyunları, Allah'ın denetimindedir; isterse oyunları dağları yerlerinden kaldırmak için olsun.

(Nahl 16/26)

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَآتَيْهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

Onlardan öncekiler de planlar kurmuşlardı. Allah da yapılarını temelden sarsmış, tavanları tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç beklemedikleri yerden gelmişti.

(Neml 27/52)

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Çökmüş evleri oradadır; her şey yaptıkları yanlışlar yüzünden olmuştu. Bunda bilenler topluluğu için bir ibret vardır.

(Hac 22/45)

فَكَأَيُّ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِنُورٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ
مَشِيدٍ

Biz nice kenti yanlış yapırlarken etkisiz hale getirmişizdir. Onlara, devrilmiş direkleri üzerine çökmüş, bir kör kuyu ve sağlam bir köşk kalmıştır.

(Hac 22/46)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

Yeryüzünü gezip dolaşmadılar mı ki kalpleri, akıllarıyla birlikte çalıştıracakları, kulakları da söz dinleyecekleri hale gelsin. Şu bir gerçek ki, gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.

(Neml 27/53)

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

İnanmış ve kendini korumuş olanları ise kurtarmıştık.

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki “Bekleyin bakalım, bende sizinle birlikte bekliyorum.”

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonra elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarıyoruz. Bu hep böyledir. İnanıp güvenenleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

O elçiler umutlarını kesmiş ve yalancı yerine konuldukları kanaatine varmışlarsa yardımımız gelir, sonra tercih ettiğimizi kurtarıyoruz. Azabımız, suçlular topluluğundan engellenemez.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onların hikâyelerinde sağlam duruşlu olanlar için dersler vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, her şeyi açıklayan, inanıp güvenen bir topluluğa yol gösteren ve ikram olan bir kitaptır.

(Neml 27/54)

وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

Bir gün Lut, halkına şöyle demişti: “Her şeyi görüp dururken o çirkin işe mi yanaşıyorsunuz?”

(Neml 27/55)

أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

Siz kadınları bırakıp erkeklere şehvetle yanaşmakta kararlı mısınız? Hayır, siz kendini tutamayan bir halksınız.”

(Araf 7/80)

وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

Lut'u da elçi gönderdik, halkına şöyle demişti: “Sizden önce kimsenin yapmadığı o çirkin işi mi yapıyorsunuz?

(Ankebut 29/29)

أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Siz doğru ilişkiyi keserek erkeklere yanaşıyor; bir de o çirkinliği toplu olarak yapıyorsunuz ha!?” Halkının verdiği tek cevap şu oldu: “Eğer haklıysan uğraş da Allah bizi çarpsın.”

(Neml 27/56)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

Halkının ona cevabı sadece şu olmuştu: “Lut’un ailesini kentinizden çıkarın; onlar temiz insanlarmış!”

(Neml 27/57)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا هَا مِنْ الْغَابِرِينَ

Biz de eşi hariç onu ve bütün ailesini kurtardık. Onun küller altında kalanlardan olmasını kararlaştırmıştık.

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

Allah, ayetleri görmezlikten gelenler için Nuh'un eşi ile Lut'un eşini örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah'tan gelen hiç bir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara "Ateşe girenlerle birlikte siz de girin." denecektir.

(Neml 27/58)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءَ مَطْرُ الْمُنْذَرِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılmış kimselerin yağmuru ne kötüydü!

(Araf 7/84)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırmıştık. Şimdi sen o suçluların sonunun nasıl olduğunu bir düşün!

(Hicr 15/74)

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

O şehrin altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.

(Neml 27/59)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ

De ki : "Her şeyi güzel yapmak Allah'a mahsustur. Allah'ın seçtiği kullara da selam olsun. Allah mı iyidir, yoksa eş koştukları mı?"

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ ۗ
مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah'tır. Sonra canınızı alacak daha sonra size tekrar can verecektir. Eş koştuklarınızdan hangisi bunlardan birini yapabilir? Allah'ın onlarla ilgisi olmaz. O onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Neml 27/60)

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ

مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَلْمُونَ

Gökleri ve yeri yaratan, sizin için gökten su indiren ve onunla bahçelerin güzel bitkilerini bitiren hiç iyi olmaz mı? Siz kendiliğinizden onun ağacını bile bitiremezsiniz. Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Hayır, onlar yoldan ayrılmış bir halktır.

(Neml 27/61)

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَّ وَجَعَلَ بَيْنَ

الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّ اللَّهَ بَلَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Yeryüzünü yerleşmeye uygun yapan, aralara ırmaklar koyan, orada dağları var eden, iki deniz arasına engel koyan hiç iyi olmaz mı? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Hayır, onların çoğu bilgisizdir.

(Fatr 35/12)

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۚ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۚ وَمِنَ كُلِّ تَاكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِنَبْتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

İki deniz bir olmaz. Biri güzel, tatlı ve kolay içimlidir; diğeri tuzlu ve acıdır. Her birinden taze balık eti yer, takındığınız süsler çıkarırsınız. O'nun ikramını aramanız için gemilerin onu yarararak gittiğini görürsün. Belki teşekkür edersiniz.

(Neml 27/62)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ

قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

Darda kalan biri yardım istediğinde ona karşılık verip sıkıntılarını gideren, sizi yeryüzünün hâkimleri yapan kimdir? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Bilginizi ne kadar az kullanıyorsunuz!

(Neml 27/63)

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءِإِلَٰهٌ

مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Karaların ve denizlerin karanlıkları içinde size yolunuzu bulduran kim; rahmetinden önce rüzgârları müjdeci olarak gönderen kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı? Allah onların eş koştuklarından uzaktır.

(Neml 27/64)

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yaratmayı başlatan, sonra bir kere daha yaratacak olan kim; size gökten ve yerden rızık veren kim? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: “Eğer doğru kimselerseniz delilinizi getirin.”

(Yunus 10/34)

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَآنَى تُؤْفَكُونَ

De ki: “Ortak saydıklarınız arasında bir şeyi baştan yaratacak sonra onu tekrarlayacak olan biri var mı?” De ki: “Baştan yaratan ve onu tekrarlayacak olan Allah’tır. Yanlışta nasıl sürükleniyorsunuz?”

(Neml 27/65)

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

De ki; “göklerde ve yerde olan gaybı Allah’tan başka kimse bilemez. Onlar ne zaman yeniden diriltileceklerini fark edemezler.”

(Nahl 16/20)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

Allah ile aralarına koyarak yardıma çağırduklarının hiçbiri bir şey yaratamaz. Zaten kendileri yaratılmış durumdadırlar.

(Nahl 16/21)

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

Onlar birer ölüdür, diri değillerdir. Ne zaman diriltileceklerinin de farkında olmazlar.

(Neml 27/66)

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلِ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلِ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ

Aslında onların ahireti idrak edecek ilimleri vardır. Aslında onların esas sorunu duydukları şüpheci. Aslında onlar sanki kördürler.

(İbrahim 14/9)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Sizden önceki Nuh, Ad ve Semud halklarının haberi size ulaşmadı mı? Onlardan sonrakilerin haberlerini ise Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara da açık belgelerle gelmişlerdi ama onlar, lafi ağızlarına tıkayarak şöyle demişlerdi: “Sizin elçi olarak gönderilmeniz bizi hiç ilgilendirmiyor, bizi çağırduğunuz şeyden dolayı da kuşku veren bir şüphe içindeyiz.”

(İbrahim 14/10)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Elçiler de şöyle demişlerdi: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah'ın hakkında şüphe olabilir mi? O, sizi kötü alışkanlıklarınızdan kurtarmak ve belirlenmiş ecelinize kadar yaşatmak için çağrıda bulunuyor.” Onlar ise “Siz de tıpkı bizim gibi bir insansınız, aslında atalarımızın kulluk ettiği şeylerden bizi uzaklaştırmak istiyorsunuz, o halde bize boyun eğdirecek açık bir delil getirin!” demişlerdi.

(İbrahim 14/11)

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Elçileri onlara dedi ki “Doğru, biz de tıpkı sizin gibi bir insanız. Ama Allah, gerek gördüğü kullarına iyilikte bulunur. Allah’ın izni olmadan size boyun eğdirecek bir delil getirmek bizim elimizde değildir. Müminler, yalnız Allah’a güvenip dayansınlar.

(Hac 22/55)

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ۖ أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

Ama O’nun tebliğini görmezlikten gelenler, beklemedikleri bir anda kıyamet saati kendilerine gelinceye ya da kısır bir günün azabı ulaşınca kadar şüphe içinde olmaya devam edeceklerdir.

(Neml 27/67)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَنِنَّا لَمُخْرَجُونَ

Ayetleri görmezlikte direnenler şöyle derler: “Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra gerçekten tekrar çıkarılacak mıyız?”

(Neml 27/68)

لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Bize yapılan bu tehdit daha önce atalarımıza da yapılmıştı. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değildir.”

(Nahl 16/24)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlara: “Rabbinizin indirdiği nedir?” diye sorulsa, “Eskilerin masalları” derler.

(Nahl 16/25)

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِهِمُ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

Böylece kıyamet günü hem kendi günahlarını hem de bir bilgiye dayanmadan yoldan çıkardıkları kimselerin günahları kadar bir günahı yüklenirler. Bakın ne kötü yük yükleniyorlar!

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Bunların içinde seni dinleyenler vardır ama Kur'an'a yaklaşım biçimlerini kalpleri üzerinde örtülere ve kulaklarında ağırlığa dönüştürmüş oluruz. Bütün âyetleri görseler inanmazlar. Hatta sana geldiklerinde seninle çekişirler. Ayetleri görmezlikten gelen o kimseler derler ki “Bunlar, olsa olsa eskilerin masallarıdır.”

(Mutaffifin 83/13)

إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Böyle birine âyetlerimiz okununca “Bunlar öncekilerin yazdığı şeyler!” der.

(Mutaffifin 83/14)

كَلَّا بَلْ- رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Sakin ha! Onların faydalı görüp yaptıkları işler kalpleri üzerinde pas oluşturmuştur.

(Neml 27/69)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

De ki: “Yeryüzünü dolaşın da suçluların sonunun ne olduğuna bir bakın.”

(Rum 30/9)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Yeryüzünde de dolaşmadılar mı ki, kendilerinden önce gelenlerin sonunun ne olduğunu görsünler. Öncekiler bunlardan çok daha güçlü kimselerdi. Toprağı işlemişler ve bunların şenlendirmelerinden daha çok şenlendirmişlerdi. Elçileri de onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Allah onlara yanlış yapmamıştı; yanlışları onlar kendilerine yaptılar.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Bunlar yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görsünler. Onlar oralarda bunlardan daha çok, daha kuvvetli, bıraktıkları eserler daha güçlüydü. Yaptıkları, onların bir işine yaramadı.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ

Elçileri onlara o açık belgelerle gelince, kendilerindeki bilgiyle avundular. Hafife aldıkları şey başlarına geliverdi.

(Muhammed 47/10)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَالْكَافِرِينَ أَمْثَلَهَا

Yeryüzünde hiç dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu düşünsünler. Allah onları bitirmiştir. Ayetleri görmezlikten gelmiş bu kişilerin başlarına gelecek olan da onlarınkinin bir benzeridir.

(Neml 27/70)

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

Sen onlara üzülme; kurdukları oyundan dolayı için daralmasın.

(Nahl 16/127)

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

Sen sabret /duruşunu bozma. Senin sabırlı davranman ancak Allah'ın yardımı ile olur. Onlar için üzülme. Kurdukları tuzaktan dolayı da için daralmasın.

(Neml 27/71)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Söylediğiniz doğruysa bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” derler.

(Zariyat 51/13)

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

Sordukları, kendilerinin ateşte yanacakları gündür!

(Zariyat 51/14)

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

O gün onlara; “Yaktığınız ateşin tadına varın; bir an önce gelmesini istediğiniz işte bu” denecek.

(Mülk 67/25)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Dediğiniz doğruysa onun ne zaman olacağını da söyleyin.” derler.

(Mülk 67/26)

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

De ki “O bilgi, Allah katındadır. Ben, sadece doğruları açıklayan bir uyarıcıyım.”

(Mülk 67/27)

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ

O tehdidi yakından görünce ayetleri görmezlikten gelen kafirlerin yüzleri fenalaşır ve onlara “Öğrenmek istediğiniz şey budur” denir.

(Enbiya 21/38)

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Şu sözü verilen gün ne zamanmış?” derler. Doğruysanız, söyleyin.

(Enbiya 21/39)

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Ayeti görmezlikten gelen kâfirler, ne yüzlerinden ne de sırtlarından o ateşi uzaklaştıramayacakları ve yardım da göremeyecekleri o zamanı keşke bilselerdi.

(Enbiya 21/40)

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

Aslında o gün onlara ansızın gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık onu ne geri çevirebilecekler ne de kendilerine göz açtırlacaktır.

(Neml 27/72)

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

De ki; “Acele gelmesini istediğiniz şeyin bir kısmı belki de yanı başınızdadır.

(İsra 17/11)

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

İnsan kötülüğü, iyiliği ister gibi ister. İnsan pek acelecidir.

(Enbiya 21/37)

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ

İnsan aceleci bir yapıda yaratılmıştır. Siz acele etmeyin; size âyetlerimi göstereceğim.

(Neml 27/73)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

Senin Rabbin insanlara karşı iyilik ve ikram sahibidir. Ancak onların çoğu teşekkür etmez.

(Yunus 10/60)

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

Bir yalamı Allah'a atfedenler, kıyamet gününü ne sanıyorlar? Şurası bir gerçek ki Allah'ın insanlara ikramı çoktur ama onların çoğu görevlerini yerine getirmezler.

(Mümin 40/61)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَدُوٌّ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Dinlenesiniz diye geceyi sizin için oluşturan Allah'tır. Gündüzü de aydınlatıcı yapmıştır. Şurası bir gerçek ki Allah'ın insanlara ikramı çoktur ama insanların çoğu teşekkür etmezler.

(Neml 27/74)

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Senin Rabbin içlerinde taşıdıklarını da açığa vurduklarını da çok iyi bilir.

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; O, içinizde olanları bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? Her şeyin iç yüzünü, en ince ayrıntısıyla bilen O'dur.

(Neml 27/75)

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Göklerin ve yerin her gaybı mutlaka, açık bir Kitap'ta kayıtlıdır.

(Enam 6/59)

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gizli bilgilerin anahtarları, Allah'ın yanındadır. Onları, O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi, O bilir. O'nun bilgisi olmadan düşen bir tek yaprak yoktur. Yerin karanlıkları içindeki tek bir tane, yaş veya kuru ne varsa mutlaka apaçık bir kitapta yer alır.

(Fatır 35/38)

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Allah, göklerin ve yerin gizli bilgilerini bilir. Kalplerde olanı bilen de odur.

(Neml 27/76)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Bu Kur'an, İsrailoğulları'nın üzerinde tartıştıkları konuların çoğunu aydınlatmaktadır.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kur'an, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, o Kitapları açıklayan, içinde şüpheye yer olmayan ve varlıkların Rabbi tarafından indirilmiş olan kitaptır.

(Ahkaf 46/10)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ
فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرَ تَتَمَّ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

De ki "Bu Allah katından ise; üstelik İsrailoğulları'ndan güvendiğiniz bir kişi de ellerindekinin dengi olduğuna şahitlik edip ona inandığı halde hâlâ büyüklenip üstünü örtüyorsanız, sonunuzu nasıl görüyorsunuz?" Şurası bir gerçek ki Allah, yanlışlar içinde olan bir topluluğu yola getirmez."

(Neml 27/77)

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Kur'an, mutlak doğruyu gösterir, müminler için de bir ikramdır.

(Yunus 10/57)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerde olana şifa, inanıp güvenenler için bir rehber ve ikram gelmiştir.

(İsra 17/82)

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

Kur'an'dan indirdiğimiz şeyler, inanıp güvenenler için bir şifa ve bir ikramdır. Bunlar yanlış yapanların sadece yıkımını artırır.

(Neml 27/78)

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Senin Rabbin, aralarında hükmünü vermek için onları yargılayacaktır. O güçlüdür, her şeyi bilir.

(Bakara 2/113)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Kitab'ı okudukları halde, Yahudiler, "Hristiyanların bir temeli yoktur"; Hristiyanlar da "Yahudilerin bir temeli yoktur" derler. Bilmeyenler de böyle söylerler. Allah, anlaşılmadıkları konuda Kıyamet günü aralarında kararını verecektir.

(Yunus 10/93)

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İsrailoğullarını doğru bir yurda yerleştirmiş, kendilerine temiz rızıklar vermiştik. Onlara bu bilgi gelinceye kadar ayrılığa düşmemişlerdi. Senin Rabbin, anlaşılmadıkları konularda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

(Neml 27/79)

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

Sen Allah'a dayan. Çünkü apaçık gerçekler üzerindesin.

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Kur'an aslında, kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen apaçık ayetlerden oluşur. Yanlış dalanlardan başka hiç kimse ayetlerimizi bile bile inkar etmez.

(Zuhruf 43/43)

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Çünkü sen doğru yoldasın.

(Neml 27/80)

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

Sen ölülere dinlemezsin. Çağrını, sırtlarını döndükleri zaman, sağırlara da dinlemezsin.

(Yunus 10/42)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

İçlerinden seni duyanlar da vardır. Ama sen sağırlara dinletebilir misin? Hele bir de akıllarını kullanmıyorlarsa!

(Yunus 10/43)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

İçlerinden sana bakanlar da vardır. Ama sen körlere yol gösterebilir misin? Hele bir de basiretsizlik ediyorlarsa!

(Zuhruf 43/40)

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Sağıra işittirebilir; kör olana yol gösterebilir misin? Açık bir sapıklık içinde olan da bunlar gibidir.

(Enbiya 21/45)

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

De ki "Ben sizi sadece vahiyle uyarıyorum. Ama sağırlar uyarıldıkları sırada yapılan çağrıyı işitmezler."

(Neml 27/81)

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمِّيِّ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

Körlere yol tarif ederek yanlına engel olamazsın. Sen, sadece ayetlerimize inanarak teslim olanlara dinletebilirsin.

(Yasin 36/9)

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Sanki hem önlerine bir engel hem de arkalarına bir engel koyup kuşatmışız da göremiyorlar.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

Sen ancak, içten içe Rahman'dan korkarak bu zikre uyanı uyarabilirsin. Ona uyanlara, durumlarının düzeltileceğini ve büyük bir ödül verileceğini müjdele.

(Fatr 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكَّى فإِنَّمَا يَتْرَكِي لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse kimsenin yükünü çekmeyecektir. Yüğü ağır olan, taşımak için yardım istese, en yakını bile onun bir parçasının taşınmasına yardım etmez. Sen sadece, içinde Rabbinin korkusu olanları ve namazını tam kılanları uyarabilirsin. Kim kendini geliştirirse onu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş ancak Allah'adır.

(Neml 27/82)

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا

يُوقِنُونَ

Haklarındaki karar kesinleşince onlar için yerden bir canlı çıkarırız; onlara, insanların Allah'ın ayetlerine kesin bir güvenle güvenmediklerini söyler.

(Kehf 18/55)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

Kendilerine doğru yolu gösteren biri çıktığında insanları inanıp güvenmekten ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan nedir? Eskilerin başına gelenlerin gelmesini veya ahiret azabının karşılıklarına dikilmesini mi bekliyorlar?

(Hud 11/56)

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a güvenip dayandım. O’nun eli altında olmayan tek canlı yoktur. Benim Rabbim hep doğru olanı yapar.”

(Hud 11/57)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ
شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

“Siz yüz çevirecekseniz çevirin. Ben size elçi olarak gönderdiğim konuyu tebliğ ettim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluk getirir ve siz de onların kılına dokunamazsınız. Çünkü benim Rabbim her şeyi korur.”

(Hadid 57/8)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

Sizin neyiniz var ki Allah’a ve elçisine güvenmiyorsunuz? Oysa o, sizden kesin söz almış olan Rabbinize güvenmeye çağırıyor. Söz verirken güvendiyseniz şimdi de güvenin.

(Neml 27/83)

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

Her toplumdan ayetlerimiz karşısında yalana sarılanları bölük bölük toplayacağımız mahşer gününde bir yere gitmelerine imkân verilmez.

(Zilzal 99/2)

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Yer, ağırlıklarını atınca,

(Zilzal 99/3)

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

İnsan, “Bu yere ne olmuş!” deyince,

(Zilzal 99/4)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Yer, bütün haberlerini o gün anlatacaktır.

(Zilzal 99/5)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

Çünkü senin Rabbin ona bunları bildirmiş olacaktır.

(Zilzal 99/6)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

O gün insanlar bölük bölük öne çıkar ki yaptıkları kendilerine gösterilsin.

(Rum 30/43)

فَاقِمِ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ

Sen yüzünü bu sağlam dine çevir. Tekrarını Allah'ın kabul etmeyeceği bir gün gelmeden bunu yap. O gün insanlar bölük bölük olurlar.

(Neml 27/84)

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّادًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Huzurumuza geldiklerinde de onlara şöyle denir: “Anlayıp dinlemeden ayetlerimiz karşısında yalan mı söylediniz? Ya da neydi o yapıp ettikleriniz?”

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيِّرُ مِنَ الْعَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük Cehenneme atılırken bekçiler onlara: “Size bir uyarıcı gelmedi mi?” diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

“Evet” derler; “bize uyarıcı geldi ama biz yalana sarıldık; Allah hiç bir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapkınlık içindesiniz” dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık.” derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Böylece suçlarını itiraf ederler. O alevli ateş ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Neml 27/85)

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

Yaptıkları yanlışlara karşılık aleyhlerindeki tehdit gerçekleşecek; onlar ağızlarını bile açamayacaklar.

(Müminun 23/115)

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

Ne zannetmiştiniz, sizi boşuna mı yaratmıştık; huzurumuza gelmeyecek miydiniz?”

(Mürselat 77/34)

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün yalancılar çok çekecekler.

(Mürselat 77/35)

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

Bu, onların konuşamayacakları gündür.

(Mürselat 77/36)

وَلَا يُؤَدِّنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

Özürlerini ortaya koymalarına dahi izin verilmez.

(Neml 27/86)

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Görmezler mi ki, dinlensinler diye geceyi, aydınlatın diye gündüzü yarattık. İnanan bir toplum için bunda belgeler vardır.

(Kasas 28/71)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

De ki, hiç düşündünüz mü; Allah geceyi kıyamete kadar sürdürse, Allah'ın dışında size ışık getirecek ilah kimdir? Dinlemiyor musunuz?

(Kasas 28/72)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

De ki, hiç düşündünüz mü; Allah gündüzü kıyamete kadar sürdürse, Allah'ın dışında size rahatlayacağınız geceyi getirecek ilah kimdir? Görmüyor musunuz? ”

(Kasas 28/73)

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hem rahatlayasınız, hem de verdiklerini arayasınız diye geceyi ve gündüzü yaratması onun size ikramıdır; belki teşekkür edersiniz.

(Mümin 40/61)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Dinlenesiniz diye geceyi sizin için oluşturan Allah'tır. Gündüzü de aydınlatıcı yapmıştır. Şurası bir gerçek ki Allah'ın insanlara ikramı çoktur ama insanların çoğu teşekkür etmezler.

(Neml 27/87)

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ

آتُوهُ دَاخِرِينَ

Sura üfleneceği gün, Allah'ın güven verdikleri dışında yerde ve göklerde kim varsa korkudan kaskatı kesilecek, hepsi başlarını kaldıramayacak halde gelirler.

(Ta Ha 20/102)

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

Sura üflendiği gün... İşte o gün günahkârları gözleri görmez bir halde toplayacağız.

(Hac 22/1)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Ey insanlar! Rabbinizden çekinerek kendinizi koruyun. Çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir beladır.

(Hac 22/2)

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

Onu göreceğiniz günde, yavrusunu emzirmekte olan her anne, telaştan yavrusunu unutur, gebeler düşük yaparlar. İnsanları kendilerinden geçmiş görürsün; kendilerinden geçmezler ama Allah'ın azabı onları iyice sarar.

(Zümer 39/68)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ
فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

Sura üfürülünce Allah'ın tercih ettikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa baygın düşecek. Sonra ona bir daha üfürülünce hemen ayağa kalkıp bakmaya başlayacaklardır.

(Neml 27/88)

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَنَ كُلَّ شَيْءٍ

إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

Dağları görürsün de hareketsiz olduklarını sanırsın. Aslında onlar, bulutlar gibi yürümektedirler. Bu, her şeyi sağlam yapan Allah'ın işidir. O, yaptığınız her şeyin iç yüzünü bilir.

(Neml 27/89)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ

Kim güzel iş yapmış olarak gelirse, daha güzelini bulur. Onlar, o günün korku ve dehşetinde güvende olurlar.

(Neml 27/90)

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kim de kötü iş yapmış olarak gelirse öylelerinin yüzleri ateşte döndürülecek ve onlara;
“Ettiğinizden başkasını mı bulacaktınız?”

(Yunus 10/52)

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

İlerisinde yanlıklar içindeki o kimselere şöyle denecektir: “Kalıcı azabı tadın bakalım. Kazandığının karşılığında başka ne görecektiniz!”

(Yunus 10/53)

وَيَسْتَنْبِؤُنَاكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Senden haber almaya çalışıyorlar, “O gerçek mi?” diye. De ki “Evet! Rabbime yemin ederim ki gerçektir. Ondan yakanızı kurtaramayacaksınız.”

(Yunus 10/54)

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ
وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Yanlıslara dalmış her bir kişinin elinde yeryüzünün bütün malları olsa, o gün tereddüt etmeden fidye olarak verirler. Azabı görünce için için pişmanlık duyacaklardır. Aralarındaki yargılama hakka uygun şekilde yapılmış ve haksızlığa uğratılmamışlardır.

(Yasin 36/54)

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

O gün kimseye yanlış yapılmaz; sadece yaptığınızın karşılığını görürsünüz.

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أَمِرتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمِرتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ

الْمُسْلِمِينَ

De ki; “Ben bu şehrin Rabbine kulluk etme emri aldım. Burayı harem bölgesi yapan odur; her şey onundur. Bana, Müslümanlardan olmam emredilmiştir.”

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim şöyle yalvardı: “Rabbim, burayı güvenli bir şehir yap! Buranın halkından, Allah’a ve ahiret gününe inananları her üründen yararlandır!” Allah da şöyle dedi: “Ayetleri görmezlikten gelene de bir süre iyilik yapar, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim şöyle dua etti: “Rabbim! Bu bölgeyi güvenli bir şehir haline getir. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki "Allah doğruları söyler; İbrahim'in dosdoğru şeriatını takip edin. O, müşriklerden değildir."

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

İnsanlar için kurulan ilk ev, elbette Bekke'de olandır. Bereketlidir ve herkese kibleyi göstereceğini diye kurulmuştur.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada açık göstergeler, İbrahim'in ibadet için durduğu yerler vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. Bir yolunu bulup gidebilenlerin, o Beyt'te hac yapması, Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim bunu görmezlikten gelirse bilsin ki Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur.

(Ankebut 29/67)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ
اللَّهِ يَكْفُرُونَ

Çevrelerinde insanlar kaçırılırken kendileri için saygın ve güvenli bir yer oluşturduğumuzu görmüyorlar mı? Batıla inanacaklar da Allah'ın iyilik ve ikramını görmezlikten mi gelecekler?

(Kureyş 106/1)

لِيَلْفَ قُرَيْشٍ

Kureyşliler, sıcak ilgi gördükleri için,

(Kureyş 106/2)

إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

bu sıcak ilgiyi, kış ve yaz yolculuklarında da gördükleri için,

(Kureyş 106/3)

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

Bu Beyt' in Rabbine kulluk etsinler!

(Kureyş 106/4)

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

Onlara yiyecek verip aç bırakmayan, korkudan emin kılan Rablerine!..

(Neml 27/92)

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

“Bir de Kur’an’a uyma emri aldım.” Yola gelen kendisi için gelir. Yoldan çıkan olursa ona de ki, “Ben sadece uyarıda bulunan bir kişiyim.”

(Yunus 10/108)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki “Ey insanlar! Bu gerçek size Rabbinizden gelmiştir. Artık kim yola gelirse kendi için gelir. Kim de yoldan çıkarsa kendi aleyhine çıkar. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim.”

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sana gelen vahiy ne ise sen ona uy. Allah, hükmünü verinceye kadar da sabret. O, en iyi karar verendir. O, kararları en doğru olandır.

(Ahzab 33/2)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Sana Rabbinden vahyolunan ne ise sen ona uy. Yaptığınız her şeyin iç yüzünü bilen Allah’tır.

(Ahzab 33/3)

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

Sen Allah'a güvenip dayan; Allah'ın desteği sana yeter.

(Neml 27/93)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Bir de şunu söyle; “Her şeyi güzel yapmak Allah’a mahsustur. O size belgelerini gösterecek ve onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarımızdan habersiz değildir.”

(Zariyat 51/20)

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

Kesin bilgi sahibi olmak isteyenler için yeryüzünde belgeler var!

(Zariyat 51/21)

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Kendinizde de var; gözlemlemiyor musunuz?

(Fussilet 41/53)

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara, çevrelerinde ve kendi bedenlerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz, sonunda onun tümüyle doğru olduğu, onlar açısından iyice ortaya çıkacaktır. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

(Fussilet 41/54)

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

İyi bilin ki onların, Rableriyle yüzleşme konusunda şüpheleri vardır. İyi bilin ki O, her şeyi kuşatma altında tutar.
